

Квітень 2026

April 2026

Страсний тиждень
Holy Week

Українська Православна Церква
св. Апостола Андрія Первозванного
Ukrainian Orthodox Church of St. Andrew the Apostle
1630 Dupont Street, Toronto, Ontario M6P 3S7

о. Василь Федів ♦ Fr. Vasyl Fediv ☎ (647) 335-4395
Церковна канцелярія ♦ Church Office ☎ (416) 766-7511
✉ www.en.standrewuoc.ca ♦ office@en.standrewuoc.ca
о. Юрій Гнатів – емерит ♦ Fr. George Hnatiw – emeritus

Вітаємо вас у церкві св. Андрія Первозванного, яка є частиною східної єпархії Української Православної Церкви Канади. Наша парафія об'єднує вірних різноманітного походження, як тих що уроджені в Канаді, так і тих, що прибули з України. Ми запрошуємо всіх приєднатися до нашої парафіяльної родини і бути учасниками літургійного та громадського життя церкви.

Богослуження відбуваються кожної неділі та в святкові дні, як показує розклад у цьому бюлетені. Для особливих служб (вінчання, хрещення, похорони, освячення дому і т.п.), просимо звертатись до о. Василя або в церковну канцелярію.

Замовлення молитви за живих чи покійних під час літургії можна зробити при вході у церкву, де продаються свічки.

Нагадуємо тим, що бажають прийняти Святе Причастя, про необхідність приготувати себе постом і сповіддю (немовлята та діти до 7-ми років причащаються без посту або сповіді). Чин сповіді звершується перед початком кожної літургії.

Церковна зала є до винайму. Будь ласка звертайтеся у церковну канцелярію. Автопарк знаходиться недалеко на північ від церкви, біля публічної школи на Edwin Avenue.

Welcome to St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, which is part of the Eastern Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Our parish unites faithful from a wide variety of backgrounds, both those born in Ukraine and in Canada. We invite everyone to join our parish family, and to take part in our rich liturgical and community life.

Divine services are celebrated every Sunday and feast day, as shown on the schedule in this newsletter. For special observances (baptisms, weddings, funerals, house blessings, etc.), please contact Fr. Vasyl directly or inquire at the church office.

Requests for prayers for the living or the departed during the liturgy may be submitted at the front of the church, where candles are sold.

In accordance with Orthodox practice, those wishing to participate in Holy Communion must prepare themselves through fasting and confession (except infants and children under age 7). Confession is offered prior to the start of every liturgy.

The church hall is available for rent. Please inquire at the church office. There is extra parking immediately north of the church, at the public school on Edwin Avenue.

Про сутність страждань Спасителя

Настали для нас дні особливого згадування про страждання Господа нашого Ісуса Христа. У тиші храму, при мерехтінні свічок ми знову і знову співпереживаємо Хресту, намагаємось по новому кожного року зрозуміти тайну Великої і Спасительної для нас Жертви Христової. На Хресті, перед священним зображенням якого ми з вами зараз стоїмо з глибоким благоговінням, звершилось викуплення людського роду від влади гріха. Звершилось примирення Бога з людством.

Теперішній апостасійний світ все менше і менше розуміє ці євангельські події. Скажемо так – вони йому стають байдужими. Багато хто із християн до кінця вже й не розуміють тайну цих викупних страждань. Вони не задумуються над цим, перетворюючи все на звичаї, традиції, яких потрібно дотримуватись, бо так каже Церква, так кажуть інші люди, так було колись. Натомість ми самі, не будучи вже такими невігласами, можемо кожного разу себе запитати: “А навіщо Христос вознісся на Хрест? Навіщо така безславна смерть?” Але нічого не буває випадкового. У Старому Завіті було сказано: “Проклятий всякий, хто висить на дереві”.

Господь Ісус Христос, йдучи на Хрест, показує, що Він Своєю смертю знімає тяжіюче над усім світом прокляття, беручи на Себе гріхи всього світу, і що тепер вже не буде стіни, яка віддаляє людей від Бога. Все безчестя гріхів людських і лукавих вчинків змите цією ганебною смертю Божественного Спасителя.

Але не тільки в цьому причина хресних страждань Спасителя. Страждання жакливі. Нашими людським словами неможливо передати силу і глибину їх. Насамкінець близькі люди залишили Його. Він мучиться в предсмертній агонії один. Навколо Нього виявлення злоби і насмішок. Він взиває до неба, до Свого Небесного Отця, але і Він мовчить. За людською природою Він залишений в ці хвилини і Своїм Отцем.

Всі ми боїмося самотності. Часто говоримо: “Не дай Бог померти в старості залишеними і самотніми”. Але це далеко не та залишеність, яку відчував Спаситель. Часто людина для себе сама створює такі егоїстичні умови життя і побуту. Вона нікого

не хоче бачити. Усіх у всьому підозрює, робиться злобною і людиноненависною. Господь, навпаки, любив людей, бо Він є Сам Любов. Любов не терпить самотності. Тому для Великої Любові було важко відчувати хвилини Богозалишеності. Це хвилини страшні і страсні. Відчуті їх частково може тільки любляча і співстраждаюча людина. Ми можемо тільки на хвилину собі уявити, якою гнітючою є сила зла і гріха людського, якщо для визволення від них потрібні були такі жахливі страждання.

Скорботна чаша була настільки гіркою, що на кінець страждань вивергла страшний передсмертний плач: “Боже Мій, Боже Мій, навіщо Ти Мене покинув”. Не нарікання і не відчай висловив Помираючий на Хресті, а показав безсмертність страждань і Своє пониження у плоті . . . Але яку велику любов до нас виявив Бог, віддавши Єдинородного Сина Свого на такі муки!

Господи! Як нам дякувати Тобі? Які ми є невідплатні боржники перед Лицем Твоєї Божественної святості і чистоти, перед Лицем Твоїх страждань. І ми чуємо, що говорять уста помираючого Спасителя, про що Він молиться Своему Небесному Отцю: “Отче, відпусти їм, не знають бо вони, що творять”. Із помираючого серця, із холодніючих вуст летиться молитва за ворогів, потік любові Божественної до грішного світу.

Але ми так часто, знову і знову, залишаємось байдужими до цього. Мирська суєта кличе нас у безодню меркантилізму і масового споживачтства, відгонить від Хреста Христового. Ми кожний день тільки й робимо те, що шукаємо чогось їстивного і поживного. Тільки не для душі, а для тіла.

Дай Бог нам вийти сьогодні із храму з оновленими душами, з серцями повними любові й надії. Так, особливо надії – бо попереду славне Його Воскресіння. Поклонімося ж Хресту і Славному Його Воскресінню.

Митрополит Димитрій (Рудюк)

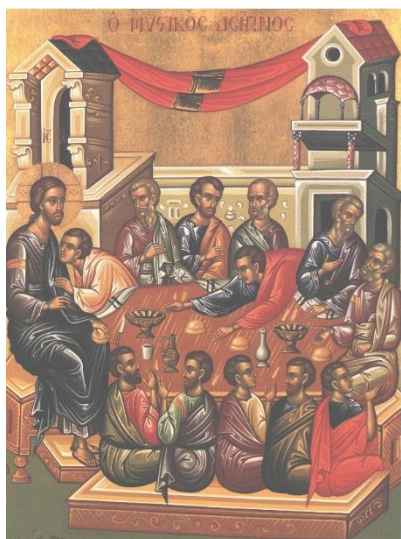
Про що нам говорить Великий Четвер?

На шляху до Страстей події розгортаються з драматичною швидкістю. Виконані багатого сенсу, вони наближаються до своєї кульмінації.

Ми вже були свідками двох подій, пов'язаних з особистістю Христа, що мають абсолютно протилежний характер. З одного боку – грішниця, що приходить до Христа й віддає Йому почесні, з іншого боку – учень, який віддаляється від Христа і зраджує Його, щоб стати ближче до первосвящеників і книжників. Вчинок жінки показує, що Його проповідь принесла плоди і переконала людей в Його любові і милосерді. Господь зустрічає її вчинок з прихильністю, приймає її дар і дорікає учнів, які шукають недоліки і вади в зворушливих діях жінки, що шанує свого Спасителя. Однак ми бачимо, як людська слабкість наздоганяє і охоплює навіть коло найближчих учнів Христа. Ті, хто вважалися його вірними послідовниками, найочевиднішим чином виявляють свої слабкості. Один зраджує, інший відрікається. Хороший урок для всіх тих, хто вважає себе сильним у вірі і готовим дати відсіч своїм “противникам”.

Нам представлений діалог між Учителем та учнями, в якому Господь відкриває великі істини про Себе, про Свою місію на землі, про Отця, про майбутні Страсті, про сходження Святого Духа і про Церкву. Крім того, Він залишає їм цінні настанови щодо того, як їм слід жити після Його відходу. І, врешті-решт, ми отримуємо безцінне пастирське багатство – Архієрейську молитву, в якій Господь звертається до Отця з молитвою про Свою паству з прагненням бути з нею одним цілим, завершуючи це неперевершеним “щоб усі були одне”.

Значення цієї єдності відбивається і в Таїнстві святої Євхаристії, яку здійснюють сьогодні в Церкві. Але щоб прийти до богоспількування, необхідно прийти до згоди з людьми. Сам Господь веде Себе з Іудою так само як і з іншими Своїми учнями, хоча задалегідь знає про його зраду. Всі дії Христа в період Його земного існування спрямовані на оновлення людської природи і моралі, на твердження справжнього образу

людини, якою її створив Господь, адже людина створена, щоб любити.

Те, що мусить зробити людина – це прийняти святі дари, “не упустити з голови вінець, який поклав на її Господь”, за словами святого Миколая Кавасілі. Ми повинні приходити на Вечерю зі смиренням і лагідністю, виявляючи свої устремління і духовну боротьбу. Наше очищення – справа рук Господа.

Він той, хто нахиляється і омиває наші забруднені ноги, адже самим нам цього не здійснити.

Господь дивиться на наші вчинки, а не на слова. Помпезні заяви Петра незабаром виявили свою неспроможність від простого питання маленької служниці. Навпаки, безмовне стоянне жінок біля Хреста не потребувало в задалегідь даного запевнення. Вони по-справжньому полюбили Бога, і в той час як учні розсіялися і знайшли собі безпечні притулки, жінки залишилися з Христом і бачили все, що відбувається. Вони удостоїлися бачити Господа на Його троні – Хресті, і через деякий час отримали право стати першими свідками Його Воскресіння.

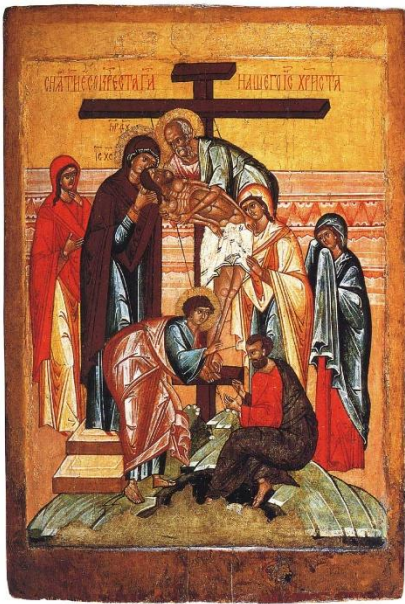
Крім бажання єднання з людиною, в словах і вчинках Христа виявляється і коливання людських переконань, особливо релігійних. У своїй промові, присвяченій сьогоднішньому дню, Іоан Золотоуст стверджує, що найбільша жертва – це розділити з братом дари жертovníка. Будемо пам’ятати про це, якщо хочемо зрозуміти, чому Христос добровільно йде на Голгофу і “незаслужено”, за людськими мірками, удостоює розбійника Царства Небесного.

Петрос Панайотопулос

(Переклад українською мовою – “Київське Православ’я”)

Пасхальне тридення

Вершина та серце церковного року – тридення від Страсної П'ятниці до світлої Пасхи. Цими днями Православна Церква молитовно переживає центральні події історії нашого спасіння: перехід Сина Божого від Хреста через зішестя у пекло до Воскресіння з мертвих. Ісуса Христа було розіп'ято напередодні єврейської пасхи, а воскрес Він у перший день після суботи, який у деяких мовах згодом дістав назви дня воскресного. У

пасхальні дні християни не тільки згадують головні події з життя Ісуса Христа. Ми також святкуємо і наш перехід від рабства гріху до свободи дітей Божих та водночас від смерті до воскресіння та справжнього життя.

Пасхальне тридення відкриває Велика П'ятниця. Богослужіння цього дня починаються з "Послідування святих і спасительних Страстей Господа нашого Ісуса Христа". Побудоване на основі утрени, воно за уставом має розпочинатися ввечері Великого Четверга через годину після заходу сонця. За цією службою читаються 12 уривків з Євангелія, що розповідають про Страсті Господні.

Читання євангельських текстів відтіняється співом антифонів – майже таку саму службу відправляли в Єрусалимі вже у четвертому столітті. У Велику П'ятницю мешканці Єрусалиму та палігристи разом з єпископом ходили по місцях, пов'язаних із подіями Страстей, та читали там відповідні Євангелія, а під час переходів з місця на місце співали псалми та антифони. Вранці Великої П'ятниці відправляють Царські часи. Вони називаються так тому, що у Візантії на них приходив імператор, який зазвичай часи пропускав. На кожному з Царських часів читаються особливі псалми, старозавітне пророцтво, Апостол і Євангеліє — по черзі на кожному часі з кожного євангеліста.

They took the body of Jesus and wrapped it in linen clothes with spices, according to the Jewish burial custom. At the place where He had been crucified there was a garden, and in this garden a new tomb in which no one had been buried.

Christ was numbered among the dead. For our sake He was put to death in the body, even though of Himself and through His Father we believe Him to be, and indeed He is, life itself. In order to do all that was required by God, all that was involved in His having become man, He freely submitted the temple of His body not only to death, but to everything that accompanies it, to the laying out of His body and its burial in a tomb.

The Evangelist says that His tomb was in a garden and that it was new. This teaches us in a symbolic way that it is through Christ's death that we gain entry into Paradise: He entered as the forerunner on our behalf. The newness of the tomb suggests the new and untrodden path from death to life and the renewal by which Christ frees us from corruption. By Christ's death, our death has been transformed into something quite new, more like a kind of sleep. We are "alive to God now", as Scripture says, and destined to live forever. This is why Paul frequently refers to those who have died in Christ as "those who have fallen asleep".

In the past the power of death had always prevailed against our nature. From the time of Adam to the time of Moses, death ruled over all, even over those who did not sin, as Adam did, by disobeying God's command. We bore the image of the earthly man, Adam, and underwent the death inflicted by the divine curse, but when the second Adam who is divine and from heaven appeared among us, He fought for the lives of us all, purchased them by His own death in the flesh and then, having destroyed the power of corruption, He rose again. In this way He transformed us into His own image, so that the death we now undergo is of a new kind: it does not lead to eternal destruction, but is rather a sleep, full of good hope. In fact it resembles the death of Christ, who opened up for us this new pathway to life.

St. Cyril of Alexandria

Після Царських часів правиться вечірня, під час якої до храму виноситься Плащаниця. На службі читається пророцтво Ісаї про страждаючого Месію, який “виправдає гріхи багатьох та понесе їх на Собі”. Апостольське читання з послання до Коринтян говорить про значення Хреста Христового: “Слово про Хрест для тих, хто гине, є безглуздя, а для нас, що спасаються, є сила Бога”. Євангельське читання про страждання та смерть Спасителя складане з розповідей різних євангелістів.

Наприкінці вечірні з вітваря виноситься Плащаниця та покладається на середині храму. Символічно це означає зняття тіла Ісуса з Хреста та його поховання. Плащаниця – це великого розміру плат, на якому зображене покладене у гроб тіло Спасителя. Спочатку до богослужбового вжитку в Візантії увійшов “воздух” – прямокутний покров для Святих Дарів, яким покривали Євангеліє під час процесії входу. А сам термін “плащаниця” увійшов до слов’янських книг тільки з кінця XVI століття.

Одразу після винесення Плащаниці перед нею читається канон “на плач Пресвятої Богородиці” авторства Симеона Логофета. Цей канон зазвичай читають самі священики.

(Джерело: www.preobraz.kiev.ua)

ПОЖЕРТВИ НА ЦЕРКВУ
DONATIONS TO THE CHURCH

В. Юровський (в пам'ять батьків)	\$200.00	Українська Православна Церква св. Анни	200.00
Н. Бондар (в день народження внучки Тетяни; в день народження правнучки Маргарити)	70.00	В. Костюр і М. Рад Ю. і В. Сергійчук Володимир Чумак (в пам'ять Катерини Чумак,	150.00 100.00 1,000.00
Г. Богуславський	100.00	Орисі Чумак і Валентини	
В. Чіфа (за упокоєння батьків, брата й увесь рід)	200.00	Литвинець)	

ПОЖЕРТВИ НА СЕСТРИЦТВО СВЯТОЇ СОФІЇ
DONATIONS TO THE SISTERHOOD OF ST. SOPHIA

Збірка на квіти до Божого гробу / Collection for Flowers for the Lord's Tomb

М. і. Я. Бендза \$150.00

Список включає пожертви від 16-го лютого до 23-го березня.

Усім жертводавцям щира подяка. Фінансова підтримка церкви – обов'язок кожного. Наша парафія залежить від добровільних пожертв, і без постійної підтримки членів та прихильників, неможливо було б продовжувати нашу працю в Христовому винограднику. Офіційна квитанція ("income tax receipt") випикується усім тим, хто здає свою пожертву у церковну канцелярію. Просимо чітко зазначити вашу адресу. Ласкаво просимо пам'ятати про Церкву св. Андрія у вашому заповіті.

We extend sincere thanks to all donors. Supporting the church is everyone's responsibility. Our parish depends heavily on the goodwill donations of members and supporters, without which it would not be possible to continue our work in Christ's vineyard. Income tax receipts will be issued for all donations submitted to the church office. Kindly indicate your address clearly. Please remember St. Andrew's Church in your will.

Висловлюємо щиру подяку **Романові Башті** за допомогу з виготовленням цього бюлетеня.

We offer sincere thanks to **Roman Bashta** for his help in preparing this bulletin.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ / SCHEDULE OF DIVINE SERVICES
Квітень / April 2026

1-го квітня, середа	Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Літургія
4-го квітня, субота	Лазарева субота. Воскресення прав. Лазаря	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
5-го квітня, неділя	Неділя 6-та Великого Посту. ВХІД ГОСПОДНІЙ в ЄРУСАЛИМ. Вербна неділя	9:30 ранку Сповідь 10:00 Св. Літургія. Освячення верби
6-го квітня, понеділок	ПОЧАТОК СТРАСТНОГО ТИЖНЯ	
8-го квітня, середа	Велика Середа. Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
9-го квітня, четвер	ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР. Спомин Таємної Вечері	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія 6:00 веч. СТРАСТНА УТРЕННЯ. ЧИТАННЯ 12-ти ЄВАНГЕЛІЙ
10-го квітня, п'ятниця	ВЕЛИКА П'ЯТНИЦЯ. Споми святих Спаси- тельних Страстей Господа нашого Ісуса Христа	6:00 веч. ВЕЧІРНЯ З ВИНОСОМ СВЯТОЇ ПЛАЦАНИЦІ
11-го квітня, субота	ВЕЛИКА СУБОТА	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія 5:00 веч. ОСВЯЧЕННЯ ПАСОК
<p>неділя 12-го квітня 6:00 ранку</p> <p>СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ – ПАСХА ГОСПОДНЯ</p> <p>ПОЛУНОШНИЦЯ</p> <p>ПАСХАЛЬНА УТРЕННЯ</p> <p>ПАСХАЛЬНА ЛІТУРГІЯ</p> <p>Після Літургії – Освячення Пасок</p>		

Всім членам нашої парафії! Просимо вирівняти Ваші членські вкладки на 2026 рік при першій нагоді. Щиро дякуємо за делегатуру! Запрошуємо всіх приєднатися до нашої громади і вступити в члени парафії св. Андрія Первозванного! Аплікацію можна одержати в церковній канцелярії.

All members of St. Andrew's Church are asked to remit their membership dues for 2026 at their earliest convenience. Thank you for your cooperation! We invite everyone to join our parish community and sign up as members of St. Andrew's Church. Application forms are available in the church office.